षौधने खोत्रियम् त्रवेत् । यदा कवानिधिः कापि द्र्येऽ हम्झलमावहेत्। तदा खन्ने यसीं ज्योत्सां शौधे धु-निगृ इथेत् । यदच्छिभित्ती वीच्य समन्ययोषिदियिद्विता । स्था नामु विये ज्ञिल्लामि स्वां चित्रपालिकास्। इस्येषु नी जमिबिभिनि मितेष्वत निर्भेयम्। खनी जिमानमाधाय तमोऽइःखिप तिहति । चन्द्रकान्तिश्वाजानस् तमाता-मनं जनम् । तत्र दादाय कर्यमे ने कान्यन्यकानं जनाः । कुविन्दा न च सन्यत न चात प्रायतो इराः । चेनान्य नह-तान्यत यतः कल्पद्रमापेषात्। गणका नात्र विद्यने विनाविद्याविधारदा:। यतिकिनत्ति सर्वेषां विनां विना-मिषर्तुतम् । स्वपकारा न सन्यत्र रसपाकितच्चणाः । दुग्धे पर्वरसानेका कासधेतुरतोऽनियम् । कीर्त्तिर्द्यैः अवा-वस सर्वती वाजिराजिषु । रत्नस्त्र देशाः सीऽत इन यानां पौरपाधिकः। ऐरावतो दन्तिवरबहदेनोऽत राजते। दितीय दन कैंबासीजङ्गमः स्फटिको च्चबः। तर्रतं पारिजातः स्त्रीरतं चोर्वघो लिए । नन्दनं वन-रतं च रतं मन्दाकिनी छापाम्। तयस्तिं यत् सुराणां या कोटिः श्रुतिसमीरिता । प्रतीचते सावसरं सेवार्ये प्रत्यक् लिइ । खर्गेषुन्द्रपदादन्यम विधिष्येत किञ्चन । यदान्त्र बोक्यामें वर्षं न च तुल्यमनेन हि । अवनेधमहस्त्य सभ्य विनिमयेन यत् । किन्तेन तुल्यमन्यत् स्थात् पविल-मयवा महत्। अद्भिकाती धंयमनी पुरव्यवत्यनि जावती । गन्धवत्वन में शी च नैत स्ट्या महर्दिभिः। अयमेवं सह-साजस्वयमेन दिनस्मति:। शतमन्युरयं देनोनामान्ये-वानि नामतः । सप्तापि लोकपाचा ये तएनं सस्पासते । नारदादौर् निवरैरयमाभोभिरिज्यते । एतत्स्वैये प मर्वेषां बोकानां स्थैयमिष्यते । पराजयानाहेन्द्रस्य ले-बोक्यं खात् पराजितम् । दत्तजा मतुजादै सासापसन्य यसंयमाः ! गन्धः यचरत्वां सि भाक्तेन्द्रपदस्थितः । बगराद्यासङ्गीपालावाजिमेधविधायकाः । इतवन्ती बङ्गा-यलं यक्तीयर्थि जिल्लानः । निष्प्रत्यू हं क्रत्यतं वः कियत् कुरते वनौ । जितेन्द्रियो अन्यावलां स पात्रोति उडोमजाम्। असमाप्तकत्वयता वसन्यत महीभुजः। ज्बोतिष्टोगादिभियांगेये यजन्यपि ते दिजाः । हासाइक्-षदामादि महादानानि बोड्य। ये वक्तस्यमनात्ना-नसे सभने अग्रावतीम्। ख्रातीववादिनोवीराः संपामिष-पवादिनः । वित्रामा वीरणयने तेऽत्र तिष्ठनि भूभुजः त्यहे यात् समाख्याता महेन्द्रमगरीस्थितः। यायज्-

कावसन्त्रत्त यद्मविद्याविद्यारदाः" १० चा० । "खितिधि-चिन्द्रचो केषः" इति सनुना ध्वतिधिपरिचर्याभिरिप तत्प्राप्तिरुता। एवं राजसूदयजे वापि तत्प्राप्तिः भा०स० चता। सक्तचो कादयो अध्यत

इन्द्रवंशा स्त्री 'सादिन्द्रवंशा ततर्जीर वंशतैः'' इस ०र० जत्ने द्वादशाचरपादके वर्ण इसभेदे।

दुन्द्र

इन्द्रवजा की 'सादिन्द्रवञ्चा यदि तौ नगौ गः" हत्त ० र० जते एकादशाचरपादने वर्षा हत्तभेदे ।

इन्द्रविक्षी स्ती इन्द्रिया विक्षी याक • त • । १ पारिजातस्यायाम "सोमविक्षीमिन्द्रविक्षीं यभी विश्वस्य कर्यस्थान्" सञ्चर । (राखानसमा) १ इन्द्रवाक मं जताया इ इन्द्रविक्षरीय व ।

द्रन्द्रवस्ति प्र°द्रन्द्रसाक्षनो विकारित । ह्वामध्यभागे । 'इन्द्र-विकारिकाणं प्रेपोठकू परान्तरायाम को स्वयाङ्ग्रुचः '' यक्ष्यिमभीक्षि । द्रप्रतब करण्यिकू चैकिरोग्रुच् जन्द्रविका-जालुवीं बोह्निताचाकि विटमञ्जेति' विभन्त्य "पाक्षिं प्रति जङ्ग्रामध्य दन्द्रविकार्गम तह्न घोष्यिक्षये मरक्षम्'' द्रति च सुञ्च । खती उस्य जीववस्ति तुस्त्रस्ताच्याल्यम् ।

इन्द्रवाक्णी स्त्री इन्द्रशासनीय। इणीय प्रिया (राखाडकरा) तिक्ररवायां श्रोतमृजायां पीतप्रष्टायां जतायाम् । सार्थं कन् । इन्द्रवाक्णिकापि स्रत्येवार्थे ।

इन्द्रवीज न॰ इन्द्रस कुटलस वीजम् । इन्द्रयने । "वर्धे-न्द्रवीज' तिफलासपिमांसरसाम्ब्राभः" सुन्तु ।

प्रतृत्व ४०६त०देवदावहचे जटाधरः । तत्व दन्द्र वजचेतु-त्वात्तवात्वस् । तस्येन्द्रध्वज साधनत्वज्ञन्द्रध्वज्यातं, उत्तर्।

इन्द्रवा स्ती 'चयातः चुद्ररोगान् व्याख्यासाक इत्-पक्रस्य। 'बस्योकमिन्द्रप्रके व्यादि विभव्य'। ''द्राप्टय्-करवन्त्रध्ये पिडकाभिः समाधितास्। शन्द्रव्यान्तु तां विद्याद्वातिः सोत्यितां शिषक्' स्वत्रतोक्तवच्यो चुद्ररो-गभेदे। ''विष्टतामिन्द्रव्याञ्च गर्द्दभी जालगर्थभम्। इरिविद्वां गन्धनासीं कचां विस्कोटकां स्तया। पित्तजस्य विसर्पस्य कियया साधयेत् भिषक्' इति सुन्यु०

दृस्द्रव्रत न० इन्द्रस्थेन.वर्षेणे व्रतम् । "वार्षिकांचत्री मामान् यथेन्द्रोऽप्यभिवर्षेति । तथाभिवर्षेत् स्वं राष्ट्रं कार्मीरन्द्र व्रतं चरन्" इति स्टब्लुको प्रजापानने राज्ञोव्रतभेदे ।

इन्द्रश्च पु॰रन्द्रः यह श्वातिया यस । हलाहरे । हत्ता-स्वर्थ तथात्वसक्तम् यथा 'स लटा चुक्रोध । स्विन्ते अप-स्वाः सोसमभजदिति स स्वयमेव यस्त्रीयस चक्रे य जोहोग-कत्ति शुक्तः परिथिष्ट स्वा यतं प्रश्नता चकारेन्द्रथल्-